

**VIATA,
ACATISTUL ȘI PARACLISUL
SFINTEI CUVIOASE
PARASCHEVA DE LA IAȘI**

(14 octombrie)

LUCRARE PUBLICATĂ
CU BINECUVÂNTAREA
PREFERICITULUI PĂRINTE

DANIEL

PATRIARHUL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
BUCUREȘTI - 2013

Redactor coordonator: Arhim. Chiril Lovin
Tehnoredactor: Florin Leonte

Toate drepturile rezervate
EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
ȘI DE MISIUNE ORTODOXĂ
ISBN 978-973-616-219-0

VIAȚA SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA DE LA IAȘI

(14 octombrie)

Sfânta Cuvioasă Parascheva s-a născut în satul Epivata din Tracia, nu departe de Constantinopol, și a trăit în prima jumătate a veacului al XI-lea. Părinții ei erau oameni evlavioși și înstăriți, care, în afară de Sfânta Parascheva, au mai avut un fiu, Eftimie, care avea să fie mai târziu episcop al Măditului și Sfânt Ierarh izvorâtor de mir (pomenit la 5 mai). Tatăl lor, pe nume

Nichita, a murit pe când copiii aveau doar câțiva ani, iar mamele lor, al cărei nume nu s-a păstrat, s-a îngrijit să le dea o bună creștere, în frica de Dumnezeu și în deprinderea faptelor bune creștinești, dar mai ales în deprinderea rugăciunii, a postului și a milosteniei. Odată, pe când avea 10 ani, a auzit cuvintele Domnului spuse tânărului bogat: *„Mergi, vinde averile tale, apoi vino de urmează Mie!”* (cf. Matei 19, 21). Fericita a ascultat aceste cuvinte ca pe o chemare a lui Dumnezeu, sporindu-și râvna pentru rugăciune, privegheri, milostenie și nevoie. Nu o dată Sfânta a dat săracilor hainele sale cele bune, îmbrăcând hainele ponosite ale aceluia, iar

odată a dat ca milostenie chiar cruciulița de aur pe care o purta la piept, înlocuind-o cu una de lemn. Certată de mama sa, fericita a răspuns că sfânta cruce este semnul dragostei lui Hristos pentru oameni și a socotit că o poate da milostenie din dragoste față de semenii, după porunca lui Hristos. La vârsta de 15 ani, după trecerea la Domnul a evlavioasei sale mame, ca una ce avea dorința de a se retrage din lume și de a trăi în singurătate, aproape de Domnul, Sfânta a înțeles că, pentru ea, a venit vremea să lase toate și să urmeze Mântuitorului. Moștenind o mare avere de la părinți, împreună cu fratele ei, tânăra Parascheva și-a dăruit săracilor

partea ei de moștenire și a mers la Constantinopol, să se închine moaștelor Sfinților și să caute povățuire duhovnicească. De acolo a mers la o mănăstire închinată Născătoarei de Dumnezeu, în Heracleea Pontului, unde a rămas vreme de cinci ani, ducând o viață aspră, la anii tinereții ei, după rânduiala monahiilor, apoi a plecat la Ierusalim, ca să se închine Sfintelor Locuri. Deci, văzând, cu mare mulțumire sufletească, acele Sfinte Locuri binecuvântate de pașii Mântuitorului, a mers cu bucurie în pustia Iordanului și, aflând o mănăstire de fecioare, a intrat acolo și cânta neconținut laude lui Dumnezeu, vărsând râuri de lacrimi, că o stăpâna o nesfârși-

tă dragoste de Mirele Hristos și i se dăruise culmea virtuților pustnicești, smerita cugetare. Deci, după o vreme, a venit îngerul Domnului și i-a zis: „Să lași pustiu și să te întorci în patria ta, că acolo ți se cuvine să-ți dai trupul pământului”. Și, înțelegând Cuvioasa că porunca este de la Dumnezeu și că viața ei este scurtă, a lăsat fără voie pustiu și, venind în împărăteasca cetate, Constantinopolul, a intrat în biserica cea preafrumoasă a Sfintei Sofii, apoi în biserica Vlaherne a Născătoarei de Dumnezeu și a dat laudă lui Dumnezeu, că i-a ajutat să-I slujească Lui cu dreaptă credință. Cuvioasa Parascheva, care avea pe atunci doar 25 de ani, s-a

întors în patria sa, așezându-se, ca o străină, lângă biserica Sfinților Apostoli din satul Calicratia, sat vecin cu Epivata natală. Și, viețuind acolo încă doi ani, rugându-se pentru sine și pentru toată lumea, și-a dat obștescul sfârșit în mâinile preaiubitului ei Mire, Hristos Cel viu, iar trupul ei a fost îngropat lângă biserică.

Și, trecând vreme de mulți ani, un corăbier a fost înmormântat lângă sfântul ei trup, iar Cuvioasa s-a arătat în vedenie mai multor credincioși, cerându-le să scoată din pământ sfintele ei moaște. Și, fiind scoase din mormânt moaștele cele întregi și bine mirositoare ale Sfintei, Dumnezeu le-a proslăvit cu faceri de

minuni. Că bolnavii și îndrăciții dobândeau tămăduire, atingându-se de sfintele ei moaște.

În anul 1235, moaștele Sfintei au fost luate de împăratul Ioan Asan al II-lea, al românilor și bulgarilor (1218-1241), și au fost așezate cu cinste la *Târnovo*. Mai târziu, în anul 1393, au fost strămutate la *Belgrad*, și, apoi, în 1521, au fost aduse la *Constantinopol*, la biserica Patriarhiei. Aceste moaște, mai pe urmă, le-a adus Voievodul Vasile Lupu (1634-1653) din Constantinopol la *Iași*, în Moldova, la minunata lui ctitorie, Mănăstirea Sfinților Trei Ierarhi, în anul 1641. Sfintele moaște au fost dăruite Moldovei de patriarhul Constantinopolului Partenie I (1639-1644), ca recunoștință pentru dărnicia

domnitorului Vasile Lupu, care plătitise toate datoriile Patriarhiei ecumenice. Astăzi, moaștele Sfintei Parascheva se află în *Catedrala mitropolitană* din Iași.

Întrucât Sfânta Cuvioasă Parascheva este grabnic-ajutătoare și mult-folositoare, credincioșii ortodocși, mai ales românii, bulgarii, sârbii și grecii, o cinstesc cu multă evlavie.

Pentru rugăciunile Cuvioasei Maicii noastre, mult milostivei Parascheva, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

ACATISTUL SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA DE LA IAȘI

(14 octombrie)

Preotul, după ce își pune epitrabilul și felonul, deschide dvera și dă obișnuita binecuvântare din fața Sfintei Mese, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de față, în locul binecuvântării de mai sus,

diaconul, monahul sau mireanul,
va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților
Părinților noștri, Doamne Iisuse
Hristoase, Dumnezeuul nostru,
miluiește-ne pe noi. Amin.

**Apoi se rostesc rugăciunile
începătoare:**

Slavă Ție, Dumnezeuul nostru,
slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâieto-
rule, Duhul adevărului, Care
pretutindeni ești și toate le
plinești, Vistierul bunătăților și
Dătătorule de viață, vino și Te
sălășluiește întru noi și ne cură-
țește pe noi de toată întinăciunea
și mântuiește, Bunule, sufletele
noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte
tare, Sfinte fără de moarte,
miluiește-ne pe noi (**de trei ori**).

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluiește (**de trei ori**), Slavă..., Și acum...

Tatăl nostru Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în

ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Dacă este preot de față, zice:

Că a Ta este Împărăția, și puterea, și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Dacă nu va fi preot de față, diaconul, monahul sau mireanul, va rosti:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Apoi se zic troparele de umilință:

Miluiește-ne pe noi, Doamne, miluiește-ne pe noi, că, nepricepându-ne de niciun răspuns, această rugăciune aducem Ție,

ca unui Stăpân, noi, păcătoșii
robii Tăi, miluiește-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluiește-ne pe noi,
că întru Tine am nădăjduit; nu
Te mânia pe noi foarte, nici nu
pomeni fărădelegile noastre, ci
caută și acum, ca un Milostiv, și
ne izbăvește pe noi de vrăjmașii
noștri, că Tu ești Dumnezeuul
nostru și noi suntem poporul
Tău, toți – lucrul mâinilor Tale,
și numele Tău chemăm.

Și acum...,

al Născătoarei de Dumnezeu:

Ușa milostivirii deschide-o
nouă, binecuvântată Născătoare
de Dumnezeu, ca să nu pierim
noi, cei ce nădăjduim întru tine,
ci să ne izbăvim prin tine din

nevoi, că tu ești mântuirea neamului creștinesc.

SIMBOLUL CREDINȚEI

Cred întru Unul Dumnezeu, Tatăl Atotțiitorul, Făcătorul cerului și al pământului, al tuturor celor văzute și nevăzute.

Și întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toți vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, nu făcut; Cel de o ființă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut.

Care pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire S-a pogorât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om.

Și S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pontiu Pilat și a pățimit și S-a îngropat;

Și a înviat a treia zi, după Scripturi;

Și S-a înălțat la ceruri și șade de-a dreapta Tatălui;

Și iarăși va să vină cu slavă, să judece viii și morții, a Căruia împărăție nu va avea sfârșit.

Și întru Duhul Sfânt, Domnul de viață Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce, împreună cu Tatăl și cu Fiul, este închinat și slăvit, Care a grăit prin proroci.

Întru una, sfântă, sobornicească și apostolească Biserică.

Mărturisesc un botez spre iertarea păcatelor.

Aștept învierea morților.

Și viața veacului ce va să fie.
Amin.

Doamne miluiește (de 12 ori)
Slavă..., Și acum...

Veniți să ne închinăm Împăra-
tului nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să
cădem la Hristos, Împăratul
nostru Dumnezeu.

Veniți să ne închinăm și să
cădem la Însuși Hristos, Împă-
ratul și Dumnezeul nostru.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea,
ascultă cererea mea, într-un ade-
vărul Tău; auzi-mă, într-un drep-
tatea Ta. Să nu intri la judecată cu
robul Tău, că nimeni din cei vii
nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul
prigonește sufletul meu și viața
mea o calcă în picioare; făcutu-m-a
să locuiesc în întuneric ca morții

cei din veac. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Și acum...

Aliluia, aliluia, aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! (de trei ori).

Și îndată se cântă,
pe glasul al 8-lea:

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă, bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. (de trei ori)

Troparul Cuvioasei,
glasul al 8-lea:

Întru tine, Maică, cu osârdie s-a mântuit cel după chip, că,

luând Crucea, ai urmat lui Hristos și, lucrând, ai învățat să nu se uite la trup, că este trecător, ci să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta și cu îngerii împreună se bucură, Cuvioasă Maică Parascheva, duhul tău (de două ori).

Slavă..., Și acum...,
al Născătoarei-Învierii,
același glas:

Cel ce pentru noi Te-ai născut din Fecioară și răstignire ai răbdat, Bunule, Care cu moartea pe moarte ai prădat și Învierea o ai arătat ca un Dumnezeu, nu trece cu vederea pe cei pe care i-ai zidit cu mâna Ta; arată iubirea Ta de oameni, Milostive, primește pe Născătoarea de Dumnezeu, ceea ce Te-a născut

pe Tine, care se roagă pentru noi, și mântuiește, Mântuitorul nostru, pe poporul cel deznădăjduit.

Apoi: Doamne, miluiește (de trei ori). Slavă..., Și acum...

Psalmul 50:

Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit, și în

păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele și toate fără-delegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitoe mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor

întoarce. Izbăvește-mă de văr-
sarea de sânge, Dumnezeule,
Dumnezeul mântuirii mele;
bucura-se-va limba mea de drep-
tatea Ta. Doamne, buzele mele
vei deschide și gura mea va vesti
lauda Ta. Că, de-ai fi voit jertfă,
Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le
vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu:
duhul umilit; inima înfrântă și
smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
Fă bine, Doamne, întru bunăvoi-
rea Ta, Sionului, și să se zideas-
că zidurile Ierusalimului. Atunci
vei binevoi jertfa dreptății, pri-
nosul și arderile de tot; atunci
vor pune pe altarul Tău viței.

Condacele și icoasele

Condacul 1

Preacuvioasei noastre Maici, mult-milostivei Parascheva, pri-nos de umilință îi aducem noi, nevrednicii păcătoși, pentru mijlocirile sale. Că mari daruri ne-am învrednicit a dobândi printr-însa, de la izvorul cel pururea curgător de bunătăți al Mântuitorului nostru, și să-i cântăm: Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Icosul 1

Îngerii din ceruri, cu laude primind duhul tău cel fecioresc

din pământeștile locașuri, cu bucurie te-au încununat pentru vredniciile tale; că, femeiesc trup purtând, slab din fire, ai știut a birui toate puterile vrăjmașilor prin buna înțelepciune; pentru aceasta-ți cântăm:

Bucură-te, înțeleaptă fecioară;

Bucură-te, porumbiță cuvântătoare;

Bucură-te, suflet îngeresc în trup fecioresc;

Bucură-te, vrednică mijlocitoare către Domnul;

Bucură-te, mângâiere a oamenilor;

Bucură-te, alinare de suferințe;

Bucură-te, a noastră nădejde neclintită;

Bucură-te, întărire a credincioșilor;

Bucură-te, liman lin și neîn-
viforat;

Bucură-te, pildă a bunei
cucernicii;

Bucură-te, luminare pentru
cei nepricepuți;

Bucură-te, scăpare a celor
deznădăjduiți;

Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 2

Așa răsplătește biruințele
Împăratul tuturor, dând dar de
minuni și nesticăciune Cuvioasei
Parascheva, care mult s-a nevoit.
Așa mâna pronieii cea nevăzută
întărește neamul omenesc, ce
îmbrățișează cu credință cele
rânduite de ea spre mântuire.
Pentru aceasta, să ne depărtăm
de nelegiuiri. Până când vom

petrece în păcate? Doamne, întărește inimile noastre ca să-Ți cântăm în fapte bune cântarea cea îngerească: Aliluia!

Icosul 2

Preacinstită fecioară, către tine am năzuit, către tine, care de multe ori și tu ai luat pe Sfinți și pe îngeri în ajutor la pământeștile ispite; fii acum și pentru noi grabnic folositoare, ceea ce te-ai învrednicit a intra în camera Mirelui având candelă luminoasă, precum ne-a povățuit Mântuitorul Hristos, și primește cântarea aceasta:

Bucură-te, mărgăritar neprețuit al vistieriei noastre;

Bucură-te, floare neveștejită a Bisericii lui Hristos;

Bucură-te, temelie neclintită
a creștinătății;

Bucură-te, a fecioarelor în-
zestrătoare și ocrotitoare;

Bucură-te, ascultătoare a
preoților cucernici;

Bucură-te, grabnică ajutătoare
a străinilor;

Bucură-te, fierbinte mângâ-
ietoare a prizoniților;

Bucură-te, milostivă sprijini-
toare a văduvelor;

Bucură-te, învingătoare a
dușmanilor;

Bucură-te, izbăvire a tuturor
celor ce te cheamă spre ajutor;

Bucură-te, bună povățuitoare
a sufletelor;

Bucură-te, vindecătoare de
răni a trupurilor;

Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 3

Spre tine pururea nădăduind, de multe boli și primejdii s-a izbăvit țara aceasta, că tu ai preschimbat mânia cea cu dreptate pornită asupra noastră de la Dumnezeu, în bună și milostivă îndurare, prin ale tale rugăciuni; deci, și acum, când suntem îngroziți de mari nenorociri, la tine năzuim cu lacrimi, ca, ajutându-ne să scăpăm din primejdie, să cântăm lui Dumnezeu: Aliluia!

Icosul 3

Epivata, văzându-te pe tine, lauda pământului ei, răsărind dintru ale sale, cu bucurie te-a întâmpinat, Cuvioasă Maică, mărturisindu-te cu mare cucer-

nicie; iar noi, care în urmă ne-am învrednicit a dobândi moaștele tale, cum vom putea îndestul a propovădui minunile pe care le-ai făcut? Pentru aceasta, cântăm:

Bucură-te, luminătoare a Moldovei;

Bucură-te, sprijinitoare a Epivatei;

Bucură-te, învățătoare a părinților tăi;

Bucură-te, ceea ce n-ai agonisit averi pământești;

Bucură-te, adunătoare a cereștilor daruri;

Bucură-te, ceea ce n-ai primit haine scumpe;

Bucură-te, cinstitoare a hainei smereniei;

Bucură-te, îndreptătoare a mândriei;

Bucură-te, cinstitoare a fecio-
riei;

Bucură-te, sprijinitoare a bă-
trânilor;

Bucură-te, osânditoare a
dușmanilor;

Bucură-te, miluitoare a săracilor;

Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 4

Preacurată Fecioară Marie,
Maica lui Dumnezeu, primește
și ale noastre rugăciuni datorate
ție de noi, nevrednicii, pe care,
prin mijlocitoarea noastră sfân-
tă, Cuvioasa Parascheva, ți le
aducem spre iertarea păcatelor;
și ne dăruiește pace și mare milă
de la Fiul tău, Căruia Îi cântăm
neîncetat: Aliluia!

Icosul 4

Celei ce după vrednicie și cu credință a fost următoare a Cuvântului lui Dumnezeu, celei ce, pentru buna cucernicie, a primit darul vindecărilor și plată cerească, prin glasul Mântuitorului, care a zis: *„Bine, slugă bună și credincioasă, intră întru bucuria Domnului tău”*, îi aducem cântarea aceasta:

Bucură-te, sămânță nerătăcită;

Bucură-te, trup neobosit;

Bucură-te, hrană duhovni-
cească;

Bucură-te, aur lămurit;

Bucură-te, foc arzător plevilor;

Bucură-te, pământ de înde-
tulare;

Bucură-te, rod al pocăinței;

Bucură-te, alinare a relelor
cugetări;

Bucură-te, risipitoare de
furtuni;

Bucură-te, aducătoare de
belșug;

Bucură-te, dătătoare de mân-
gâieri;

Bucură-te, mijlocitoare a tu-
turor creștinilor către Domnul;

Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 5

Obosiți de truda gândurilor
lumești, ne-am deșteptat acum
noi, ticăloșii, lăcrimând, că nu
avem încotro întinde nădejdiile
după faptele noastre, spre a ne
liniști, nefăcând niciun lucru
vrednic de mântuire; deci, te-
mându-ne de tăiere ca smochi-

nul neroditor, cădem înaintea ta, Sfântă Parascheva, și, plângând, strigăm: Arată spre noi milele tale, ca, dimpreună cu tine, să aducem lui Dumnezeu cântarea de mântuire: Aliluia!

Icosul 5

Cine nu te va fericii pe tine, Cuvioasă, că te-ai învrednicit a potoli, prin nevoințele tale, zburdălnicia trupului și a dobândi mântuirea sufletului, primind din mâna lui Hristos cununa slavei? Sau cine nu te va cinsti, văzând că, prin viteazul tău cuget, ai trecut peste cursele vicleanului cele amăgitoare și l-ai rușinat? Pentru aceasta, primește și graiurile noastre:

Bucură-te, turn de biruință;
Bucură-te, ușă de mântuire;
Bucură-te, pavăză a credinței;
Bucură-te, locaș al statorniciei;
Bucură-te, chip al bunătăților;
Bucură-te, cea apărată de
cinstita Cruce;

Bucură-te, închinătoare a ei
vrednică;

Bucură-te, ceea ce, prin al ei
ajutor, ai fost izbânditoare;

Bucură-te, ceea ce, prin ea,
te-ai făcut lui Hristos următoare;

Bucură-te, a biruinței fru-
moasă stâlpăre;

Bucură-te, învingătoare a
stăpânirii iadului;

Bucură-te, moștenitoare a ce-
reștii slave;

Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 6

Cum vom cânta cu vrednicie sau cu ce cuvinte vom lăuda măreția nevoițelor tale, noi, nevrednicii? Că nici faptele, nici credința nu ne apropie de preacinstitele tale lucrări; dar, mărturisind slăbiciunea noastră, ne rugăm ție să ne ajuți, mijlocind către Dumnezeu să primească și de la noi cântarea: Aliluia!

Icosul 6

Ne-au cuprins acum dureri ce nu pot fi spuse, niciun ajutor omenesc de la nimeni nu aștepțăm, toți ne-au părăsit deodată, până și plăcerile, ce odinioară ne desfătau, acum se luptă cu noi; vai de ticăloșia noastră, nu avem altă nădejde decât mila lui Dumnezeu și al tău ajutor sfânt.

Pentru aceasta ne rugăm ție:
Grăbește a ne asculta, vindecând
bolile și alinând suferințele, ca
să cântăm ție:

Bucură-te, leac al durerii;

Bucură-te, mână a vindecării;

Bucură-te, casă a ocrotirii;

Bucură-te, rază a mângâierii;

Bucură-te, cort al îndestulării;

Bucură-te, rouă de alinare;

Bucură-te, izbăvitoare de boli;

Bucură-te, scăpare a celor în-
spăimântați;

Bucură-te, izgonire a pagubelor;

Bucură-te, păzitoare neador-
mită;

Bucură-te, stea luminătoare;

Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 7

„Doamne, cercetează și vin-
decă pe robii Tăi cei cuprinși de

dureri – zice Cuvioasa, rugându-se neîncetat – că nu au reazem, nici mângâiere, iar zilele grele sunt.” Deci și noi, arătându-ne mulțumitori pentru mijlocire, să ne bucurăm și să cădem înaintea lui Dumnezeu, pocăindu-ne și cântând: Aliluia!

Icosul 7

Nelegiuirile noastre și mulțimea strâmbătăților pe care le-am pricinuit aproapei noastre, astăzi ne osândesc și nu știm ce răspuns vom da înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, unde toți se ridică asupra noastră, învinuindu-ne; tu, însă, o, preabună Maică, ascultă mărturisirea noastră, mijlocește către Domnul, să schimbe osânda noastră în iertare, spre dobândi-

rea vieții veșnice, ca să te preamărim:

Bucură-te, mijlocitoare a celor ce se pocăiesc;

Bucură-te, ocrotitoare a celor asupriți;

Bucură-te, îndreptătoare a judecătorilor răi;

Bucură-te, apărătoare a celor clevetiți;

Bucură-te, scăpare a celor judecați și osândiți;

Bucură-te, conținere a patimilor;

Bucură-te, nesprijinitoare a celor ce caută numai folosul lor;

Bucură-te, neizbândire a mijlocitorilor vicleni;

Bucură-te, domolire a celor puternici;

Bucură-te, sprijinitoare a celor slabi;

Bucură-te, stârpitoare a răutăților;

Bucură-te, izvorătoare a milostivirii;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 8

Rugându-ne ție, Maică, ne liniștim, ne veselim și ne bucurăm; saltă sufletele noastre că nu-și vor râde de noi vrăjmașii noștri. Nu ne va părăsi milostivul Dumnezeu până în sfârșit, pentru rugăciunile tale, ci, trimițând mila Lui asupra poporului, ne vom împărtăși de bunătățile Sale și noi, nevrednicii, cântându-I: Aliluia!

Icosul 8

Tuturor vom spune minunile tale, cu un glas vom cânta

prăznuirea ta, după datoria obștii care ți-aduce ca mulțumire: slavă laudei tale, slavă îndelungii-răbdări cu care te-ai încununat, nevoindu-te întru credință, slavă faptei celei cu statornicie urmată după pilda Iubitorului de oameni:

Bucură-te, mireasă duhovnicească;

Bucură-te, cunună a adevărului;

Bucură-te, toiag al biruinței;

Bucură-te, slavă a monahilor;

Bucură-te, povățuitoare a creștinilor;

Bucură-te, cinstitoare a cuvioaselor;

Bucură-te, păzitoare a sihaștrilor;

Bucură-te, pomenire peste veacuri;

Bucură-te, propovăduitoare a drepte credințe;

Bucură-te, surpătoare a eresurilor;

Bucură-te, dobândire a slavei dumnezeiești;

Bucură-te, următoare a Cuvântului ceresc;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 9

Pe sfânta folositoare celor ce sunt întru nevoi, toți cu bucurie să o lăudăm, pe cinstita Parascheva, că această viață nestricăcioasă a luat-o în veci; pentru aceasta, mărire a aflat și darul de minuni, cu porunca lui Dumnezeu, cântând: Aliluia!

Icosul 9

Rău-cugetătorii, prin tine fiind muștrați, se înspăimântă privind slava lui Dumnezeu,

cea dăruită omului depărtat de păcate, în tine luminând și văzând că astăzi strălucește taina cea necuprinsă a chipului îndumnezeirii asupra ta, Cuvioasă, aducând credincioșilor daruri de vindecări; aceia s-au rușinat, pocăindu-se, iar noi ne-am veselit, cântând ție:

Bucură-te, izbăvitoare a noastră;

Bucură-te, povățuitoare;

Bucură-te, îndreptătoare;

Bucură-te, izgonitoare de rele;

Bucură-te, aducătoare de bună mireasmă;

Bucură-te, alungătoare a fiarelor sălbatice;

Bucură-te, stârpitoare a insectelor dăunătoare;

Bucură-te, feritoare de nălucri;

Bucură-te, risipitoare de grindină;

Bucură-te, aducătoare de ploi mănoase;

Bucură-te, cea ce ne dăruiești belșug de roade bune;

Bucură-te, veselitoare a plugarilor;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 10

Niciodată nu vom înceta a vesti minunile tale, Cuvioasă, că de n-ai fi stat tu, rugându-te pentru țara aceasta, pe care o păzești cu preacuratele tale moaște, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii sau cine ne-ar fi păzit de bolile care au venit asupra noastră, pentru păcatele noastre cele multe? Deci, dimpreună

cu tine, cântăm lui Dumnezeu:
Aliluia!

Icosul 10

Zidurile casei părinților tăi n-au fost puternice, nici îndestulătoare spre a te opri de la mărirea hotărârii ce ai luat, făgăduindu-te a îmbrățișa viața monahală; pentru aceasta, depărțându-te de toată dezmierdarea și plăcerile lumești, venind de la biserică, haina cea scumpă cu a cerșetorului ai schimbat-o, apoi, la vremea rânduită de Dumnezeu, ai împărțit săracilor averea ta și ai părăsit casa părintească, spre a sluji lui Hristos. Deci, cu smerenie dobândind cele preainalte, de la toți auzi:

Bucură-te, trandafir neatins
de viermele trufiei;

Bucură-te, crin răsădit în grădina cea de sus;

Bucură-te, palat al nevinovăției;

Bucură-te, scaun al domniilor;

Bucură-te, sceptrul celor ce conduc;

Bucură-te, ocrotitoare neobosită;

Bucură-te, apărătoare neînfruntată;

Bucură-te, muștrătoare a celor ce ne ispitesc;

Bucură-te, cinstitoare a celor ce ne miluiesc;

Bucură-te, întăritoare a celor ce ne slujesc;

Bucură-te, luminătoare a celor ce ne mângâie;

Bucură-te, împreună-lucrătoare cu cei ce ne hrănesc;

Bucură-te, Sfântă Parascheva, mult folositoare!

Condacul 11

Suntem plini de păcate, mi-
lostive Doamne, și se întristează
sufletele noastre gândind la
judecată, neștiind ce vom face
noi, păcătoșii, năpădindu-ne
deodată neprevăzutul sfârșit?
Milă cerem, Doamne, milă, Hris-
toase al nostru, că nu avem chip
de îndreptare; nu trece cu vede-
rea rugăciunea noastră și
pocăința, care în tot ceasul pentru
păcate ne-a cuprins, și primește,
ca o chezașă a buneii noastre vo-
ințe și a temerii de Tine, rugă-
ciunea aceasta, pe lângă care
Ți-aducem mijlocitoare și pe Mai-
ca noastră Parascheva, cântând
dimpreună: Aliluia!

Icosul 11

Mulți păcătoși mai înainte
de noi și-au dobândit mântuirea

prin pocăință și smerenie. Cum, dar, ne vom depărta noi de această nădejde? Către tine însă năzuim, Cuvioasă Maică, și nu vom fi rușinați, nedepărtându-te de noi, precum de păcătosul acela, care lângă tine a fost înmormântat, fără a-și cunoaște nevrednicia sa, și pentru care ai cerut, prin vedenie, să i se mute trupul cel întinat de lângă moaștele tale. Deci, ne rugăm: Primește rugăciunile și lacrimile noastre, mijlocindu-ne iertare de păcate nouă, celor ce-ți cântăm:

Bucură-te, smerenie înaltă;

Bucură-te, fecioară neîntinată;

Bucură-te, comoară nedeșertată;

Bucură-te, maică prealăudată;

Bucură-te, izbăvitoare smerită;

Bucură-te, laudă a celor cin-
stiți;

Bucură-te, mângâiere a celor
nefericiți;

Bucură-te, povățuitoare a
celor rătăciți;

Bucură-te, bună sfătuitoare;

Bucură-te, preablândă îndrep-
tătoare;

Bucură-te, a sufletelor veseli-
toare;

Bucură-te, grabnic ajutătoare;

Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 12

Nespusă este mângâierea
noastră, privindu-te, cu noi ră-
mânând, ca un dar al lui Dum-
nezeu ce s-a trimis țării acesteia;
că, de ce boli am fost cuprinși și
nu ne-ai vindecat; în care nevoi,
și nu ne-ai bucurat; de câte ori

lipsiți, prigoniți și în războaie, și tu nu ne-ai ajutat nouă, întru totul plinind cuvântul Mântuitorului din Evanghelia Sa? Pentru aceasta, dobândindu-te rugătoare de-a dreapta Tronului Slavei, îți cântăm ție: Bucură-te!, iar lui Dumnezeu, lauda cea îngerească: Aliluia!

Icosul 12

Izbăvește-ne pe noi, Maică, de toată boala, de toată neputința și de vrăjmași; izbăvește-ne pe noi, Maică, de pagube, de lăcuste și de toată vătămarea; izbăvește-ne pe noi, Maică, de foc, de grindină și de trăsnete; izbăvește-ne pe noi, Maică, de chinul cel de veci și de ceasul osândirii și ne învrednicește a dobândi, prin rugăciunile tale, starea cea de-a dreapta în ziua

judecății, spre mântuirea sufle-
telor noastre, ocrotindu-ne și
hrănindu-ne în pace până la
răsuflarea cea mai de pe urmă,
ca să-ți cântăm:

Bucură-te, alăută duhovni-
cească;

Bucură-te, trâmbiță aposto-
lească;

Bucură-te, făclie luminoasă;

Bucură-te, rază cerească;

Bucură-te, nădejde a oamenilor;

Bucură-te, izgonire a demo-
nilor;

Bucură-te, tămăduire a rănilor;

Bucură-te, feritoare de răutăți;

Bucură-te, aducătoare de
bunătăți;

Bucură-te, luminătoare cas-
nică a Moldovei;

Bucură-te, izbăvitoarea lui
Vasile Voievod și a altor miluitori;

Bucură-te, sprijinitoare și a
mea, a smeritului păcătos;
Bucură-te, Sfântă Parascheva,
mult folositoare!

Condacul 13

Ne închinăm lui Dumnezeu
și cinstim sfintele tale moaște,
Cuvioasă Maică Parascheva, pro-
povăduind cu mare glas toate
minunile tale, pe care le-ai săvâr-
șit prin harul lui Dumnezeu pen-
tru a noastră mântuire; primește
rugăciunea noastră, Sfântă, și
grăbește totdeauna a ne ajuta, ca
să lăudăm cu bucurie faptele
tale și să aducem slavă lui Dum-
nezeu, cântând: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei
ori. Apoi se rostește Icosul 1,
după care se citește această:

Rugăciune

Doamne, Dumnezeul nostru, Tu, Cel ce ai zis și s-a făcut toată făptura, nu întoarce fața Ta de la noi, păcătoșii, ca să nu vină asupra-ne mânia cea groaznică și înfricoșătoare a durerilor, care este rodul păcatelor noastre nenumărate, pe care, în toată ziua, cu nesocotință le săvârșim. Noi suntem păcătoși, netrebnici și plini de răutate, iar Tu ești izvorul vieții și al milostivirii. Nu ne părăsi, Doamne! Nu trece cu vederea rugăciunea noastră a păcătoșilor, nici nu ne răsplăți nouă după nelegiuirile noastre, ci, pentru că nu suntem vrednici a câștiga milostivirea Ta prin sânguința cea de toate zilele, dăruiește-ne-o Tu, Doamne, ca un îndurat și mult-milostiv, pentru ru-

găciunile Cuvioasei Maicii noastre Parascheva. Încununează viața noastră cu sănătate și lungime de zile ferite de toată răutatea și ne întărește cu Duhul Tău cel stăpânitor, ca, din adâncul inimilor, cu bucurie să slăvim preasfântul Tău nume în vecii vecilor.

Strana: Amin.

**Altă rugăciune,
cătrec Sfânta Cuvioasă
Parascheva***

Cu umilință și cu evlavie ne plecăm astăzi genunchii înaintea slavei Marelui Dumnezeu, Cel ce te-a mărit pe tine, Sfântă Cuvioasă Maică Parascheva; și

* Rugăciune aprobată de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 1955, cu prilejul generalizării cultului Sfintei Cuvioase Parascheva.

smerit prinos de laudă și de mulțumire Îi aducem, pentru că te-a dăruit nouă fierbinte rugătoare și puternică ocrotitoare în ceruri. Tu, din tinerețe, pentru iubirea de Hristos ai lăsat și pe părinți și bogăția și plăcerile cele trecătoare ale lumii; și cu multă postire, cu neîncetată priveghere, cu lacrimi și cu pustnicești nevoințe supunându-ți trupul cel firav, ți-ai întărit sufletul; și, așa, luându-ți Crucea, ai urmat lui Hristos, cu pilda viețuirii tale învățându-ne să nu purtăm grijă de ceea ce este trecător, ci de sufletul cel nepieritor. Ca fecioarele cele înțelepte, cu untdelemnul faptelor bune ți-ai umplut din belșug candela sufletului tău și pe Mirele ceresc întru priveghere l-ai întâmpi-

nat. Pentru aceea, în cămara Lui cu vrednicie ai intrat, îndulcin-du-te neîncetat cu vederea feței Lui; iar nouă pe pământ ai binevoit a ne descoperi și a ne trimite, ca pe un dar ceresc, cinstitele tale moaște, care, aduse fiind pe pământul nostru românesc, prin râvna evlaviosului Voievod Vasile, s-au făcut acoperământ țării acesteia și izvor nesecat de tămăduiri tuturor celor ce aleargă la tine cu credință și nădejde. Astfel, ducându-se vestea vredniciilor și a minunilor tale peste tot pământul țării noastre, cu dragoste și cu bucurie te cinstesc pe tine binecredincioșii români de pretutindeni. Drept aceea, și noi, cu mulțumire te laudăm, Cuvioasă Maică Parascheva, lauda Epivatei și ocrotitoarea cea

bună a Moldovei. Și, sărutând cu evlavie cinstitele tale moaște, te rugăm să mijlocești pentru noi înaintea feței Ziditorului a toate, ca să ocrotească și de acum înainte țara noastră și întreaga creștinătate dreptslăvitoare, izbăvind-o de tot răul. Pe cei ce cu credință și cu dragoste aleargă la ajutorul tău să-i păzească în pace, să le dăruiască sănătate trupului și sufletului, precum și întru toate bună sporire. Credința cea dreaptă să o întărească, tulburările dezbinării de frați să le strice cu puterea Preasfântului Său Duh, războaiele să le îndepărteze și pacea a toată lumea desăvârșit să o întemeieze. Iar noi, urmând pilda viețuirii tale, mult milostivă Maică, și neîncetat avându-te pe

tine mângâiere în necazuri și întărire de nădejde, să ajungem toți la limanul cel mult dorit al mântuirii și să lăudăm până la suflarea noastră cea de pe urmă pururea cinstită pomenirea ta, slăvind pe Dumnezeu, Cel mare și minunat întru Sfinții Săi, în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi se cântă **Condacul 1**, în timpul căruia preotul face cădere mică. După citirea **Acatistului**, rostim rugăciunea:

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericiim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și preanevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără strică-

ciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Dacă este preot, acesta rostește ectenia întreită, după care face otpustul obișnuit.

În lipsa preotului, după rugăciunea către Maica Domnului, zicem:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

PARACLISUL SFINTEI CUVIOASE PARASCHEVA DE LA IAȘI

(14 octombrie)

Alcătuire a ieromonahului
Meletie Sirigul († 1664)

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăția... (pag. 11-13), Doamne miluiește (de 12 ori) , Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm..., **Psalmul 142**: Doamne, auzi rugăciunea mea..., Dumnezeu este Domnul... pe glasul al 4-lea (pag. 18-20), apoi troparele acestea, glasul al 4-lea, podobie: *Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce...*

Pe preacinstita Parascheva, mireasa ceresului și nesticăciosului Mire-Hristos, să alergăm, cei credincioși, spre a o lăuda cu bucurie; că aceasta de la Dumnezeu s-a dăruit apărătoare tuturor celor ce slăvesc viețuirea ei și dăruiește râuri de tămăduiri celor ce cu dragoste cinstesc moaștele ei.

Slavă..., **tot acesta**. Și acum...,

Nu vom tăcea nicicând, de Dumnezeu Născătoare, a spune pururea puterea ta noi, nevrednicii, că, dacă nu ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit din atâtea primejdii, sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Noi de la tine, Stăpână, nu ne vom depărta, că tu izbăvești pe robii tăi din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50 (pag. 22-24).

Canonul, glasul al 8-lea

Cântarea 1

Irmos: Apa trecând-o...

Stih: Sfântă Cuvioasă Maică Parascheva, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi!

Aproape de scaunul Atot-
țiitorului stând, o, Maică, rugă-
ciuni pentru noi adu Acestuia,
ca să dea tuturor iertare de
păcate.

Otrava șarpelui bând eu, de
porțile iadului m-am apropiat cu
adevărat, ci tu, ceea ce te bucuri
de Izvorul vieții, prin rugăciunile
tale înviază-mă, preaslăvită.

Slavă...

Nestatornicia minții mele și
viforele necuviincioaselor mele

cugetări alină-le, Cuvioasă, prin rugăciunile tale, ca să nu mă tragă în adâncul iadului.

Și acum...

Viața mea toată s-a irosit în plăceri și viclenii, cu adevărat; iar tu, care ai născut pe Mântuitorul, mai înainte de ieșirea mea, mântuiește-mă, prin rugăciunile tale.

Cântarea a 3-a

Irmos: Doamne, Cel ce ai făcut...

Valuri de tot felul de boli, necazuri și dureri înălțându-se cumplit, afundă ticălosul meu suflet în adâncul iadului; dar tu, Maică, prin rugăciunile tale, întinde-mi mână de ajutor.

Dăruiește-mi, pentru rugăciunile tale, Maică pururea pomenită, să scot din adâncul ini-

mii picături de lacrimi, prin care să-mi spăl necuratele patimi ale sufletului și ale trupului.

Slavă...

Cunoscând în mine însumi mulțimea păcatelor mele, fără de pără și mai înainte de judecată, judecat și osândit sunt eu, ticălosul; ci Tu, Mântuitorul tuturor, cruță-mă, pentru rugăciunile cinstitei Parascheva.

Și acum...

Fecioară plină de har, ceea ce ai născut bucuria care s-a dat în dar la toată zidirea, risipește degrabă întunericul întristării, pe care vrăjmașul îl aduce asupra-mi ca să mă piardă.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește din ispita vrăjmașului pe robii tăi, că Ziditorul te-a

arătat, o, preabună fecioară,
apărătoare și păzitoare poporu-
lui Său.

Cercetează bolile noastre cu
milostiv ochiul tău, că ocrotirea
ta o avem, Cuvioasă, adevărată
doctorie de mântuire.

Preotul rostește ectenia întreită la
care pomenește pe cei ce au trebuință,
apoi se cântă:

Sedealna

glasul al 2-lea, podobie:
Ceea ce ești rugătoare caldă...:

Făcând rugăciunea ta către
Domnul, tămăduiește bolile
noastre cele sufletești și tru-
pești, pururea pominită, și de
toată primejdia ne izbăvește,
scăpând, pe cei ce te roagă, de
nevoi și de stricăciunea cea pier-
zătoare.

Cântarea a 4-a

Irmos: Am auzit, Doamne...

O, prealăudată fecioară, fe-rește de tânguirea cea veșnică, prin mijlocirea ta, pe robii tăi, care au lucrat fapte vrednice de lacrimi.

Ceea ce din toată inima ai iubit pe Domnul, pe mine care pentru faptele mele cele rele sunt urgisit de El, prin mijlo-cirea ta, tu iarăși mă îndreaptă.

Slavă...

Fiind rănit de cumplitele săgeți înveninate ale potrivnicu-lui, plâng ticăloasa stare a sufle-tului meu; ci Tu, Hristoase, mântuiește-mă.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Doc-torul, Care a tămăduit rana cea

mare a oamenilor, nu trece cu vederea inima mea cea primejduită de cumplite boli.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi...

Fiind căzut în groapa pierzării și zăcând cumplit în adâncul răutăților, strig către tine, Maică: Nu mă lăsa să pier.

Nu mă lepăda, Iisuse, de la fața Ta, pentru mărima îndurărilor Tale, ci în dar mântuiește-mă, prin mijlocirea Cuvioasei Tale.

Slavă...

Preafrumoasă mireasă a lui Hristos, cea neîntinată, prin rugăciunile tale, izbăvește-mă pe mine, cel rănit cu plăcerile, ștergând întinăciunile mele.

Și acum...

Mă cutremur, gândind la ziua cercetării, cum voi sta înaintea lui Dumnezeu, Judecătorul meu, eu, cel cu totul întinat. Dar tu, Fecioară, de osândă izbăvește-mă.

Cântarea a 6-a

Irmos: Rugăciunea mea...

Ticălosul meu suflet s-a făcut ca pământul neplouat, neavând putere a da roade bune, dar Tu, picurând roua milei Tale, de toată greutatea, Stăpâne, îl vei izbăvi pe el, prin rugăciunile Cuvioasei Tale Parascheva.

Întinând, o, suflete, veșmântul nunții, cum vom cuteza să intrăm împreună cu chemații cei aleși în cămara cerească a lui

Hristos? Cum nu vom fi urgisiți de Dumnezeu? Ci tu, Cuvioasă, prin rugăciunile tale, izbăvește-ne.

Slavă...

Nu primi, Stăpâne, a intra la judecată cu robul Ta, că dacă, nimeni viețuind întru această lume nu se va îndrepta înaintea Ta, cum mă voi arăta eu, cel ce am întrecut pe toți în păcate?

Și acum...

Stinsu-s-a viața mea, Stăpână, în dureri și anii mei toți în suspine; puterea mea, Fecioară, de multă lipsă a slăbit, că am mâniat pe Dumnezeu, pe Care, prin rugăciunile tale, împlânzește-L spre mine.

Apoi aceste stihiri:

Izbăvește din ispita vrăjmașului pe robii tăi, că Ziditorul te-

a arătat, o, preabună fecioară,
apărătoare și păzitoare poporu-
lui Său.

Cercetează bolile noastre cu
milostiv ochiul tău, că ocrotirea
ta o avem, Cuvioasă, adevărată
doctorie de mântuire.

Preotul rostește ectenia mică,
apoi se cântă

Condacul

glasul al 2-lea, podobie:

Cele de sus căutând...

Cu multă postire trupul
subțiindu-ți, ți-ai ridicat mintea
către Dumnezeu și viață netru-
pească în trup ai viețuit, puru-
rea pomenită Parascheva, lepă-
dând materialnica tulburare,
pentru aceasta acum te veselești
cu cetele îngerești.

Prochimen, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele tău întru tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă fiică și vezi și pleacă urechea ta.

Evanghelia de la Matei (25: 1-13, pilda celor zece fecioare)

Slavă..., **glasul al 2-lea:**

Pentru rugăciunile Cuvioasei Parascheva, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoare de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stihira, glasul al 6-lea:

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta...

La tine, preaminunată fecioară Parascheva, aduc rugăciunile

mele, pe acestea ascultă-le și le du înaintea Ziditorului, că toată îndrăzneala de la mine s-a depărtat, cunoscând răutatea necuvioaselor mele fapte și a cumplitelor cugete și cuvinte, prin care milele Acestuia spre mânie le-am întărâtat; și acum, trebuindu-mi ajutorul Lui cel tare, a-l cere nu îndrăznesc, ci tu, Cuvioasă, fii mijlocitoare.

Preotul zice rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., **la care strana răspunde:** Doamne, miluiește (de 12 ori). **Preotul:** Cu mila și cu îndurările... **Apoi se continuă canonul:**

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii cei ce au mers...

Întru statornicia gândului, s-a socotit de tine, Maică, aurul ca lutul, pentru aceasta, *pleacă și*

inima mea, prin rugăciunile tale, spre mărturiile lui Dumnezeu, și nu spre cumplitul adânc al lăcomiei.

Cu frica Domnului îngrădește, Maică, pornirile trupului meu, care prin zburdările plăcerilor năzuiesc fără de cale să surpe ticălosul meu suflet în adâncurile iadului.

Slavă...

Cine mă va izbăvi de focul gheenei și de întunericul neluminos, pe mine cel ce am păcătuit, vrednic de toată pedeapsa, fără numai tu, apărătoarea mea; izbăvește sufletul meu cel tulburat, Cuvioasă a lui Hristos.

Și acum...

Cu puterea ta, Fecioară, sufletul meu păcătos și cumplit slăbănogit întărește-l, *că a lipsit*

tăria mea și lumina ochilor mei,
nemaipovățuindu-mă la căile
Domnului.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Cel ce înfrumusețezi cetele
cuvioșilor cu străluciri îngerești,
Mântuitorul meu, primește ru-
găciunile acestora care se aduc
Ție pentru noi.

Sufletul meu cel cuprins de
spini poftelor, aprinde-l, Cuvio-
oasă, de dorul Stăpânului și-l
arată aducător de roadă.

Binecuvântăm pe Tatăl...

De reaua credință a ereticilor
și de mânia vrăjmașilor, păzește
în veci pe robii tăi, prin rugăciu-
nile tale, Cuvioasă.

Și acum...

Grijile cele deșarte depărtează-le de la sufletul meu totdeauna, Fecioară, ca să laud pe Fiul tău cu osârdie.

Cântarea a 9-a

Irmos: Cu adevărat, Născătoare...

Mărturisesc că am greșit, Mântuitorul meu, și în fărădelegi am cheltuit toată vremea vieții; dar cruță-mă, Hristoase, cu mijlocirile Cuvioasei Tale.

Pe apărătorii credinței: cârmuitori și ierarhi, cununa preoților, precum și pe tot poporul, Sfântă Parascheva, în pace îi păzește.

Slavă...

Noi, cei ce ne închinăm Ție cu credință, Sfântă Treime, Cea

una în ființa Dumnezeirii și despărțită în Fețe, toți să ne mântuim.

Și acum...

Ceea ce ai născut pe Mântuitorul, mântuiește-mă Fecioară, pe mine, care am viețuit în fapte rele și nu am afară de tine altă nădejde de mântuire.

Cuvine-se cu adevărat..., **apoi aceste megalinarii:**

Pe făclia cea luminoasă și comoara cea neșefuită a fecioriei, pe mireasa și mielușeaua cea fără prihană a Domnului, pe Sfânta Parascheva toți în cântări să o cinstim.

Veniți toate cetele credincioșilor să încununăm cu laude pe Cuvioasa Parascheva, ceea ce din cetatea Iașilor izvorăște tămăduiri

și toată Moldova ocrotește, rugându-se pentru cei ce o cinstesc.

Să stăm toți cu evlavie înaintea raclei Cuvioasei Parascheva, ceea ce întărește stăpânirea celor dreptcredincioși și revarsă minuni și vindecări prin sfintele ei moaște.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți Sfinții, cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuim.

Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Apoi cântăm acest tropar, glasul al 2-lea, podobie: Ceea ce ești rugătoare caldă...

Izvoarele lacrimilor și ostenele nevoinței pe care le-a săvârșit slăvita Parascheva pen-

tru dragostea Ta, le aducem Ție, Atotziditorule, spre mijlocire; prin ele miluiește pe robii Tăi, cei lipsiți de tot binele, și ne mântuiește pe noi pentru rugăciunile ei.

Preotul rostește ectenia la care se pomenesc cei pentru care se face paraclisul, apoi apolisul.

În lipsa preotului, credinciosul încheie, rostind:

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Dumnezeuul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

Intrarea Miron Cristea nr. 6; 040162, București

Telefon: 021 335 21 29; Fax: 021 300 05 53

e-mail: magazin@editurapatriarhiei.ro;

tipografia@patriarhia.ro

web: www.editurapatriarhiei.ro